

[Alfred Jensen.]

Nu er jeg ogsaa vidende om, at da man i sin Tid gennemførte denne Lønnedskæring for Aspiranterne, var det ikke for at give dem Mulighed for at tilvænne sig, men det var, fordi Staten skulde spare nogle Penge; det drejede sig, saa vidt jeg husker, om 1,8 Mill. Kr. Det er et urimeligt Forhold, og jeg haaber, at ærede Medlemmer af dette høje Ting vil være mig behjælpelige med at faa det ændret; jeg regner fast med, at i det mindste det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, der talte saa varmt om denne Sag under Finanslovdebatten, vil støtte mig og gøre sit til, at hans Parti staar paa Linie med os i denne Sag.

Vi Kommuniste har i Kommissionen stillet Forslag om, at Aldersgrænsen for alle Tjenestemænd skal sænkes til 65 Aar, samtidig med at der skal gives Tilladelse til at tage Afsked med fuld Pension fra 60 Aars Alderen. Vi har stillet dette Forslag af to Grunde. For det første af Hensyn til at skaffe Beskæftigelse til alle. Jeg tror ikke, de nuværende Konjunkturer med den store Beskæftigelse holder, og jeg tvivler om, at der er andre Medlemmer her i Tinget, som har en saadan Opfattelse. Jeg tror, vi alle er klar over, at det kun er en Overgang, og naar det er Forholdet, nytter det ikke noget, at vi lovgiver under Hensyn til den nuværende Situation. Vi lovgiver ogsaa for Fremtiden, og derfor bør man ogsaa tage Hensyn til den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen, og da er det sagligt forsvarligt at gennemføre det, vi foreslaar, at sænke Aldersgrænsen til 65 Aar; vi har i Kommissionen foreslaaet, at man, hvis det kniber, foretager en gradvis Nedsættelse til 65 Aars Alderen. Men vi har dernæst foreslaaet, at Aldersgrænsen skulde sænkes, fordi Arbejdet i stort Omfang er af en saadan Beskaffenhed, at den enkelte lider alt for haardt under det, naar han kommer til 65 Aars Alderen.

Jeg giver ikke meget for, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen viser det ærede Medlem Hr. Bording frem og taler om, at han farer rundt som en Balletdanser. Jeg ved, at een Svale gør ingen Sommer, og jeg ved, at de Arbejdsforhold, der bydes det store Flertal af Tjenestemænd, er af en saadan Karakter, at man aldeles ikke hverken føler Trang eller Evne til at optræde som Balletdanser, naar man bliver 65 Aar. Og det er et Spørgsmaal, om man overhovedet er i Stand til at holde Tjenestemændene saa længe af helbredsmæssige Grunde. I hvert Fald ved jeg, at Tjenestemændene regner med, at hvis man praktiserer de

Tjenestetidsordninger, der findes, vil kun meget faa være i Stand til at holde det gaaende, til de er over 65 Aar. Det er Forholdet, som man bør se paa. Nu ved jeg vel, at der findes Folk, som, fordi de har lettere Arbejde, er i Stand til at være beskæftigede til det 70de Aar, men her vil jeg holde paa, at der maa være ensartede Regler, og derfor er det, vi har foreslaaet, at Aldersgrænsen sættes ned til de 65 Aar.

Det forekommer mig for øvrigt ejendommeligt, at Lønningskommissionen her i Danmark kommer med Forslag om, at Aldersgrænsen ved Statsbanerne skal hæves til 70 Aar, paa et Tidspunkt, hvor man ude i Verden arbejder paa at faa Aldersgrænsen sat ned. I Norge, hvor man har en Aldersgrænse for tvangsmæssig Afgang paa 68 Aar og for frivillig Afgang paa 63 Aar, har man nedsat en Kommission for at finde ud af, om man ikke bør nedsætte disse Aldersgrænser til 60 og 57 Aar. Det synes jeg taler sit tydelige Sprog. Bestemmelsen om de 70 Aar vidner om, at de Mennesker, der har været med til at lave denne Kommissionsbetænkning, ikke forstaa, hvordan Forholdene er. Og jeg betragter det ikke som nogen Tilfældighed, at Tjenestemandorganisationerne ustandselig har fremholdt dette Krav. De har ført det frem og holdt paa det til det sidste, og jeg synes, man maa tage Hensyn til disse Menneskers Sagskundskab.

Ogsaa i Spørgsmaalet om de kvindelige Tjenestemænds lønmæssige Behandling i Tilfælde af Svangerskab har vi taget Særstandpunkt. Den Forbedring, der er sket i saa Henseende i det foreliggende Forslag, er ikke tilfredsstillende for os. Derfor har vi stillet Forslag om, at Befolkningss Kommissionens Betænkning paa dette Omraade bør indføjes i Tjenestemandsløven. Det betyder, at der bliver givet fuld Løn for 8 Ugers Barselhvile før og efter Fødselen. Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger hertil, men blot gøre opmærksom paa, at da Svangerskabsloven i sin Tid var til Behandling her i Tinget, blev der sagt, at man var indforstaaet med, at man ikke klarede Problemet ved negative Foranstaltninger, ved strafmæssige Foranstaltninger, der maatte ogsaa positive Foranstaltninger til. Men bortset fra Mødrehjælpinstitutionen er der ikke kommet noget. Det er blevet ved Betænkningen, og den har naturligvis sin gode Side, men bedre havde det dog været, om man gennemførte det, og derfor foreslaar vi, at man følger Befolkningss Kommissionens Betænkning paa dette Omraade.

Hvad selve Lønforhøjelsen angaar, har